

[Henrik Dam Kristensen]

efteråret 1990. På grund af udskrivelse af valg blev loven dengang ikke færdigbehandlet. Socialdemokratiet var dengang positiv; det er vi igen, men vi har ikke kunnet undgå at bemærke, at det i høj grad er en bemyndigelseslov. Det kan på den anden side ikke siges at være noget særsyn. Heller ikke det, at der i lovforslag nr. L 52 er tale om gebyrer. Det må man lade regeringen, at den er god til at finde på i forskellige former.

Kvaliteten af danske spisekartofler kan blive bedre. I lovforslaget får landbrugsministeren beføjelser til at fastsætte regler om kvaliteten af spisekartofler. Vi mener, at det er vigtigt, at lovforslag nr. L 52 bruges til at højne kvaliteten.

Vi synes også, at det er glædeligt, at der tilsyneladende er fundet en løsning på de problemer, som Fælleskontrollen med Kartoffelfremavl rejste i sommer. Det ser ud til, at der med det nye i § 3 er fundet en tilfredsstillende løsning, men det er selvfølgelig noget, vi skal have set lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Jeg kan ikke undlade i dag, hvor vi behandler denne sag, at benytte lejligheden til at spørge landbrugsministeren, om der er noget om de rygter, der verserer mellem kartoffelavlere, om, at norske avlere med statstilskud er ved at udkonkurrere danskproducerede kartofler.

Men som sagt: Socialdemokratiet er positivt over for dette lovforslag.

Mejdahl (V):

Lovforslaget her er et moderniserings- og forenklingforslag, som også bringer danske regler i overensstemmelse med de fælles EF-regler, som sikrer kvaliteten af såsæd og frø m.v. og sikrer fri samhandel på disse områder. Jordbrugserhvervene sikres fortsat frø, såsæd og andet formeringsmateriale af godkendt kvalitet og sundhed, og forbrugerne sikres spisekartofler af bedste kvalitet. Det krav skal kartoffelproducenterne nok vide at leve op til.

I lovforslaget er indføjet en bestemmelse om kontrol og analyser og også om, at resultaterne kan offentliggøres. Der er også som noget nyt tilføjet, at hele herligheden skal finansieres gennem gebyropkrævning.

Lovforslaget er så fremadrettet, at det også tager højde for, at genteknologien vil vinde indpas i planteforædlingen, men jeg har noteret mig, at i så henseende er det lov nr. 356 af 6.

juni 1991 om miljø- og genteknologi, som er grundlaget, og det er jeg godt tilfreds med.

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis og på Venstres vegne anbefale lovforslaget og tilsige vor medvirken til en hurtig udvalgsbehandling.

Birthe Hansen (SF):

Man fristes jo næsten til at sige: Alle gode gange tre. Lovforslag nr. L 46, nr. L 19 og nu nr. L 52.

Jeg skal gøre det rimelig kort og kan for det første sige, at vi kan tilslutte os mange af de bemærkninger, den socialdemokratiske ordfører kom med. Og så kan jeg da glæde mig over en enkelt ting, for der står i lovforslagets bemærkninger, at for planter er der ikke fastsat EF-regler. Nej, tænk engang, dér har vi fået lov til at lave en særlig dansk godkendelse og kontrolordning! Tak for det, hr. minister.

Niels Højland (FP):

Lovforslaget er jo en genfremsættelse. Det har været fremsat to gange før. Første gang blev forslaget forkastet, og næste gang – som det før blev sagt – blev forslaget trukket tilbage på grund af valg.

Jeg vil knytte nogle enkelte kommentarer til lovforslaget. Den høje sundhedsmæssige status, vore planter har, kan vi kun være interesseret i at bevare. Her tænker jeg især på de forskellige plantesygdomme, som kan forefindes især ved import af frø, kartofler og planter. Ligeledes er det positivt, at lovforslaget lægger op til en forenkling af handel med frø, såsæd og læggekartofler – altså en afbureaukratisering. Men f.eks. salg af kartofler på hjemmemarkedet og salg direkte fra producenten til forbrugeren mener vi ikke staten bør blande sig i; det bør foregå frit. Jeg kan heller ikke se nogen reel dokumentation for, at kvaliteten af danske spisekartofler er blevet bedre i de år, der har været en løbende kontrol med kartoffelproduktionen.

I forslagens § 2 er der indsat en bestemmelse om, at myndighederne, hvor det er påkrævet af hensyn til kontrollen, uden retskendelse har adgang til at registrere en virksomhed. Hvis det er nødvendigt med en sådan paragraf, burde det absolut være retsplejelovens bestemmelser om ransagning, der skulle være gældende. Det kan ikke hjælpe, at vi på dette område